IV. SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU TOWARZYSTWA

MUZEUM ETNOGRAFICZNEGO

W KRAKOWIE

ZA ROK 1914.

ADRES TOWARZYSTWA I ZARZĄDU MUZEUM:
KRAKÓW, WAWEL L. 7.

NAKŁADEM TOWARZYSTWA MUZEUM ETNOGRAFICZNEGO
W KRAKOWIE. :: KRAKOWSKA DRUKARNIA NAKŁADOWA
POD ZARZĄDEM ADOLFA NOWAKA. :: 1915.

ZAPROSZENIE.

Wydział „Towarzystwa Muzeum etnograficznego w Krakowie“ zaprasza do wpisania się na Członków Towarzystwa.

Wkładka miesięczna 1 K.

Członkowie założyciele płacą jednorazowo 200 K.

Wpisowego nie opłaca się.

Upraszamy najgoręcej Szanownych Członków Towarzystwa o jednanie nowych Członków i zbieranie przedmiotów muzealnych.

Zwracamy uwagę na str. 15.

Rok 1914 zapowiadał się bardzo dobrze dla rozwoju Muzeum etnograficznego w Krakowie.

Wysoki Sejm powziął dnia 27 lutego 1914 roku następującą uchwałę:

1. Sejm upoważnia Wydział krajowy do oddania Towarzystwu Muzeum etnograficznego w Krakowie na przeciąg lat dwudziestu budynku dawnego seminaryum duchownego św. Michała na Wawelu, za opłatą czynszu rocznego w wysokości 1 (jednej) Korony, wyłącznie na pomieszczenie w tym budynku zbiorów Muzeum etnograficznego.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zawarcia z Towarzystwem Muzeum etnograficznego w Krakowie umowy z zastrzeżeniem:

a) że dzierżawa może być jednak w ciągu 20-letniego okresu rozwiązana za 3-letniem wypowiedzeniem i zwrotem kosztów wyłożonych przez Towarzystwo na urządzenie;

b) że tak wewnętrzna jak i zewnętrzna restauracya budynku wykonaną zostanie ściśle według planów zatwierdzonych przez Wydział krajowy w porozumieniu z Komitetem restauracyi Wawelu, oraz, że także w przyszłości Towarzystwo ma się stosować do wskazówek Wydziału krajowego co do konserwacyi budynku.

Referentowi tej sprawy w Wysokim Sejmie posłowi Ekscelencyi Juliuszowi Leowi, Prezydentowi miasta Krakowa, winno Towarzystwo szczerą wdzięczność, a Wydział składa Mu niniejszem najpowinniejsze podziękowanie za gorące i skuteczne poparcie swych zabiegów.

Teraz już Muzeum etnograficzne na szereg lat ma stałe umieszczenie, gdzie może rozwijać się swobodnie na pożytek polskiej nauki i na chwałę narodu.

Wydział Towarzystwa musiał zwrócić całą troskę swoją o pozyskanie funduszów, od których zależały postępy wewnętrznej restauracyi zniszczonego bardzo gmachu i urządzenie odrestaurowanych lokalności na pomieszczenie zbiorów.

W tym kierunku niezmordowane zabiegi czynił wiceprezes Towarzystwa WP. Dr. Fr. Bujak, Profesor Uniwersytetu i jego to staraniom głównie zawdzięczamy uzyskanie po raz

pierwszy subwencyi od Wys. c. k. Ministeryum wyznań i oświaty i od Wys. c. k. Ministeryum robót publicznych.

Wskutek prośby naszej o subwencye wniesione do c. k. Centralnej Komisyi dla ochrony zabytków w Wiedniu, wydelegowany został do Krakowa członek tej Komisyi JWP. Dr. Michał Haberland, c. k. Radca rządu i profesor Uniwersytetu wiedeńskiego, który po zwiedzeniu w maju pracy w Muzeum i zbiorów i po gruntownem zbadaniu stosunków, w pośród jakich działamy, wyraził się o Muzeum z wielkiemi pochwałami i przyrzekł użyć całego wpływu swego, aby dla Muzeum naszego uzyskać jednorazową subwencyę rządową na urządzenie i stałą subwencyę roczną na utrzymanie. Niestety, wybuch wojny odroczył na czas bliżej nieoznaczony tak bardzo potrzebne nam poparcie.

Społeczeństwo nie skąpiło nam także poparcia materyalnego; Świetna Rada miasta Krakowa, Świetny Wydział powiatowy w Mielcu, Świetny Wydział miejskiej Kasy oszczędności w Krakowie, Świetne Towarzystwo Wzaj. ubezpieczeń w Krakowie, przyznały nam jednorazowe subwencye. Liczba członków założycieli z wkładką jednorazową 200 K. podniosła się o dwóch. Zainteresowała się Muzeem także publiczność, zwiedzając bardzo licznie nasze zbiory i powiększając je cennymi darami.

W miarę, jak postępowała restauracya sal i przybywały potrzebne szafy i gabloty, pracował z całą gorliwością kustosz p. Seweryn Udziela wraz z synem swoim, nauczycielem gimnazyalnym, również Sewerynem oraz z p. Antonim Warchałowskim, nad urządzeniem Muzeum tak, że dnia 1 czerwca dział polski pomieszczony w sześciu salach, i dział ludów pierwotnych w jednej sali, oddany został do publicznego użytku. W lecie miał być uporządkowany dział ruski i litewski w pięciu salach, a w październiku pragnęliśmy otworzyć uroczyście Muzeum nasze, obejmujące całe pierwsze piętro gmachu o dwunastu salach oraz bibliotekę i pracownię. Zaskoczyła nas wojna w sierpniu i przerwała czynności w Muzeum. Jedni współpracownicy i przyjaciele nasi poszli na pole walki, drudzy zaskoczeni zagranicą na wypoczynku letnim, nie mogli do kraju powrócić, inni wreszcie zalani przez wroga w swoich stałych siedzibach, albo wyrzuceni z nich daleko w obce strony, nie mogli myśleć o Muzeum etnograficznem.

Przestały wpływać wkładki, nie doszły nas nawet wszystkie uchwalone już subwencye, nie doszły też do Muzeum dary, których nadesłanie przyjaciele nasi zapowiedzieli pisemnie, ani też nie mogliśmy otrzymać zbiorów WP. Michała Brenstajna i WP. Tadeusza Micińskiego, o których ofiarowaniu pisaliśmy w sprawozdaniu zeszłorocznem.

Czynności około dalszej restauracyi gmachu i nad urządzeniem Muzeum, stanęły.

Ale w tych ciężkich chwilach Zarząd Muzeum starał się chociaż w części spełnić zadanie swoje. Zbiory zamknięte były dla publiczności tylko przez krótki czas trzech tygodni w grudniu, kiedy Krakowowi zagrażało oblężenie. Przez chwile najkrytyczniejsze został na posterunku zarządca administracyjny p. Antoni Warchałowski, zbiory nasze otaczał najtroskliwszą opieką i sam kierował wszystkiemi pracami w Muzeum. Wydział Towarzystwa składa mu na tem miejscu serdeczne podziękowanie.

Gdy nauka w szkołach krakowskich została przerwana, bo budynki szkolne zajęto na cele wojskowe, a młodzież musiała bezczynnie czas tracić, wtedy Muzeum otwarło sale swoje i oddało zbiory na użytek nauki szkolnej. Inspektor rysunków dla szkół średnich w Galicyi, WP. Prof. Ludwik Misky, zorganizował w październiku dla uczniów klasy V, VI i VII pierwszej szkoły realnej, osobny kurs nauki rysunków, odbywający się regularnie od godziny 10 rano do 1 w południe w naszem Muzeum, gdzie uczniowie używali na modele do rysunku okazów sztuki i przemysłu ludowego, zgromadzonych obficie w zbiorach muzealnych.

Najgorętsza podzięka należy się od nas Prasie polskiej, która nas wspierała zawsze prawdziwie po obywatelsku.

Gdy znowu zawitają dla nas czasy spokojnej pracy kulturalnej, Wydział Towarzystwa Muzeum etnograficznego weźmie się do roboty z całą energią, aby wynagrodzić zastój w rozwoju Muzeum i spodziewa się, że społeczeństwo nasze poprze dalej usiłowania te aż do skutku.

Praca w Muzeum.

Główną pracą w Muzeum w roku sprawozdawczym było rozmieszczenie przedmiotów w odrestaurowanych salach. Licząc się z miejscem, jakie dało się uzyskać najpierwej, rozmieszczoną została część polskich okazów w sześciu ubikacyach — w następującym porządku: 1 sala mieści przedmioty używane przy uroczystościach świątecznych i rodzimych; 2 sprzęty domowe i gospodarskie; 3 budownictwo; 4 i 5 stroje ludowe; 6 izba wiejska krakowska.

W korytarzu pomieszczono oryginalne sprzęty rolnicze i gospodarskie, tudzież rozmieszczono obrazy z typami różnych ludów. Po drugiej stronie korytarza będą rozmieszczone przedmioty z Litwy, Żmujdzi, Białorusi, Huculszczyzny, Ukrainy itp. Pracę nad urządzeniem tych sal i rozmieszczeniem w nich okazów muzealnych, wstrzymały wypadki wojenne.

W jednej odrębnej sali rozmieszczono bogate zbiory przedmiotów i modeli odnoszących się do życia ludów pierwotnych z Azyi, Afryki i z Ameryki. Prawie całą tę pracę pod kierunkiem kustosza Muzeum wykonał p. Seweryn Udziela (junior), nauczyciel gimnazyalny.

Kustosz naszego Muzeum p. Seweryn Udziela (senior) za zgodą Wys. c. k. Rady Szkolnej kraj. miał w czerwcu 1914 r. szereg wykładów: „O strojach ludu polskiego“ i „O zdobnictwie ludowem polskiem“ na konferencyach okręgowych nauczycielskich w Białej, Bochni, w Podgórzu, w Nowym Targu, Nowym Sączu i w Wadowicach, wobec przeszło 1500 słuchaczy nauczycieli i nauczycielek. Wykłady te przysporzyły wielu przyjaciół Muzeum i idee naszego Towarzystwa rozniosły w szerokie kręgi społeczeństwa.

Kustosz Muzeum starał się także wpłynąć na utrzymanie stroju ludowego w naszym kraju i wezwany przez Wysoki Wydział krajowy, zorganizował kurs szycia strojów ludowych w Kamieniu w powiecie niskim. Kurs ten ukończyło 25 kobiet i dziewcząt.

W ciągu roku pracowali w naszem Muzeum:

P. Karol Stadtmüller, c. k. inżynier Starostwa krakowskiego, studyował materyał ze słownictwa technicznego, nagromadzony w nazwach okazów muzealnych.

P. Henryk Biegeleisen, profesor gimnazyalny we Lwowie, robił studya i zdjęcia fotograficzne do prac swoich literackich.

P. Adam Mauricio, profesor politechniki we Lwowie, czynił zapiski w sprawie obróbki ziarna.

P. Ida Trybulcówna, nauczycielka z Krakowa, czyniła notatki w celach naukowych.

P. Dr. Haberlandt Artur z Wiednia, zajął się uroczystościami świątecznemi ludu naszego.

P. Dr. Fr. Gawełek korzystał z biblioteki muzealnej.

Zbiory.

Do czasu wybuchu wojny otrzymało Muzeum w darze 363 przedmiotów od 37 osób. Między tymi przedmiotami znajduje się naczyń domowych 12, narzędzi gospodarczych 8, narzędzi rzemieślniczych 8, części odzieży 32, przedmiotów sztuki ludowej 211, przedmiotów do kultu 36, modeli budynków 1, rysunków 6, fotografij 18, widokówek 31.

A mianowicie ofiarowali:

P. Antosiewiczówna Stanisława: sukienne kierpce z Klikuszowej na Podhalu i pięć kart z ornamentem z Podhala. P. Bayer Jan: siedm fotografij Wałachów z pod Cieszyna. P. Chodbodowa Zofia: sześć pisanek ze Schodnicy i z Kosmacza (Galicya). P. Chrobak Rozalia: kołowrotek do przędzenia, kądziel i motowidło z Jazowska, tudzież ręcznie haftowaną na tiulu chustkę wiązaną na głowę, jakiej używają stare kobiety w Łącku, powiat N. Sącz, Galicya. P. Chylak Marya: piętnaście pisanek z Kropiwnika, Galicya. P. Ciapalina Marya, wieśniaczka z Wyglanowic: kołowrotek i staroświecki kaftan kobiecy, wyszywany paciorkami z Wyglano-

wic w pow. N. Sądeckim w Galicyi. P. Dynowska Hemilda: ręcznik haftowany przez kobietę wiejską w Humaniu. P. Dynowska Marya: świecznik ze słomy i papieru z pod Warszawy i serdaczek noszony przez mężczyzn i kobiety na Słowaczyźnie. P. Dr. Gawełek Franciszek: strojnik noszony przez młode mężatki w Krzepinie, gub. Kielecka, Król. Polskie r. 1910, chustkę turecką noszoną przez wieśniaczki w Radłowie r. 1880, chustkę pąsową z Radłowa z roku 1890, chustkę pąsową noszoną przez wieśniaczki w Radłowie 1810 r., cztery czepki ze wsi Wola radłowska, dwa fartuszki, jednę zapaskę haftowaną, jednę koszulę, siedm chustek na głowę, wszystkie te ubiory wieśniaczek z Radłowa, Woli radłowskiej i Wałrudy pow. Brzesko, krezka szydełkowa, wyrabiana w Ciechanowie, gub. Płocka. Król. Pol., krzesiwko używane do zapalania papierosów przez wieśniaków w Krzepinie, gub. Kieleckiej, Król. Pol., wycinanki z Radłowa, starodawny mosiężny „funt wiedeński“ t. j. 32 łuty, kłódka mosiężna ręcznej roboty, okrycie głowy kobiety wiejskiej, dwie robótki paciorkowe, czapka noszona przez kozaków rosyjskich, uzyskana w Radłowie, pow. Brzesko, po inwazyi r. 1914 i „Męka Pańska“ we flaszce. — P. Dr. Hubal-Dobrzański: model „Kajaka“ wykonany z zęba słonia morskiego. P. Hallerowa Anna: koszulę haftowaną ruską z Husiatyna, gub. Podolskiej i pudełko drewniane ozdobione rzeźbą z Radomyśla, Galicya. P. Klemensiewicz Józef: fotografię z krzyżami litewskimi drewnianymi. P. Kończanka Paulina: dwa „Dziady leśne“ i sześć palm wielkanocnych z Wilna. P. Kunze Aleksander: jeden obraz, ośmnaście medalików, dwa krzyżyki, książeczkę do modlenia z roku 1749 i róźdźkę (t. j. wianek) rozmarynu. P. Laszczak Józef: cierlicę i „szczeć“ (t. j. szczotka do czesania lnu). P. Leichtfriedowa Stanisława: starodawny kołowrotek, służący do zwijania bawełny. P. Lustgartenowa: sześć rzeźbionych starodawnych łyżników podhalańskich. P. Maciurakówna Zenobia: ośm pisanek z Bystrzycy (Galicya). P. Markowicz Leon: białą sukmanę krakowską, kaftan granatowy męski, opasek i świat z Koźmic Wielkich, pow. Wieliczka, Galicya. P. Dr. Mazur Edward: kapciuch skórzany na tytoń z Zakopanego. P. Misky Ludwik: fotografię „Pogrzeb dziewczynki w Jordanowie“ i rysunek figury przydrożnej w gminie Kwaczała koło Lipowca. P. Moskal Tadeusz: trzy pisanki z Dołhołuki pow. Stryjski. P. Piątkowski Franciszek: obraz (płaskorzeźba na drzewie polichromowana) przedstawiający śmierć św. Stanisława Szczepanowskiego, wykonany przez wieśniaka Jana Steligę z Krościenka niżnego ad Krosno (Galicya). P. Pochwalski Kacper: model (z gliny zrobiony) kościoła w Sękowej koło Gorlic (Galicya) i dziewięć zdjęć (fotograf.) kościołów i dzwonnic. P. Przybysławski Kazimirz: 76 pi-

sanek ruskich ze wsi Uniże w powiecie Horodeńka w Galicyi. P. Rubczyńska: sześć pisanek z Pawłowa, pow. Kamionka Strumiłowa, Galicya, trzy naczynia gliniane na wzorach podhalańskich, 23 kartek japońskich. J. Schindlerówna Helena: dwie ozdoby ścienne ze słomy ze wsi Drwina, powiat Bochnia, Galicya. P. Sienkiewiczowa Henrykowa: 62 wycinanki z papieru kolorowego z Oblęgorka z Kieleckiego. P. Służewski Stanisław: cztery pisanki. P. Sobońska Anna: ręcznik haftowany na „bomboku“ z Kłębówki, pow. Jampolski. P. Strażyńska Marya: dzbanek i obraz malowany na szkle — obydwa te przedmioty z pod Zakopanego, pięć pisanek z okolicy Sokala i niecki. P. Szycka Zofia: dwie korony na „Okrężne“ z gminy Rzekuń, majątek Czarnowiec, pow. Ostrołęka (Łomżyńskie). P. Talko-Hryncewicz Helena: dwa dzbany z Białocerkwi (Kijowskie), tkaninę wełnianą z pod Kijowa, trzy czarki drewniane wielkorosyjskie, trzy ręczniki ukraińskie, zawieszane zwykle pod obrazami, z pod Kaniowa (Kijowskie), paciorki na szyję z krzyżykiem (namysto) z pod Kaniowa, czepek (oczypok) pod namitkę, z pod Kaniowa i „świat“ (zawieszkę) z Soboty w Łowickiem. Sz. Towarzystwo „Polska Sztuka stosowana w Krakowie“: cztery obrazy ludowe w ramach. — P. Trzeciakowa Paulina: dawny stroik na głowę mieszczanki z Dębowca w Galicyi i dwa talerze malowane. P. Węgrzynowicz Eugenia: para haftów do koszuli z Rożna Małego, pow. Kosów, Galicya, ubranie lichtarza trójramiennego w Kutach w czasie święta Jordanu, lichtarz gliniany, malowany, cerkiewny z Kut. P. Wróblewski Bolesław: koronę panny młodej z okolic Rawy Ruskiej w Galicyi i „różdżkę weselną“ drużby z okolic Kolbuszowy.

Biblioteka.

Liczba książek w bibliotece powiększyła się o 118 tomów ofiarowanych przez przyjaciół naszego Muzeum. I tak: p. M. Arct darował dzieło: „Bohdan Janusz — Człowiek przedhistoryczny“; p. Prof. Demetrykiewicz Włodzimierz dzieło swoje: „Najstarszy paleolit na ziemiach Polskich“; Grono c. k. Konserwatorów Galicyi zachodniej dzieło: „Feliks Kopera — Kościoły drewniane Galicyi zachodniej“; p. Dr. Kramarczyk Kazimierz darował trzy broszury; pani Kosińska Marya ofiarowała sto jeden tomów dzieł i broszur etnograficznych i rękopisy po ojcu swoim ś. p. Władysławie Kosińskim; p. Magiera Jan dwie prace swoje; p. Niemierkiewicz M. dzieło: „Józef Kostrzewski — Wielkopolska w czasach przedhistorycznych“; p. Piotrowski Kazimierz dzieło: „Stanisław Polaczek — Powiat Chrzanowski“; Redakcya „Poradnika teatrów i chórów włościańskich“: dwa roczniki swego wydawnictwa; p. Prof. Dr.

Sawicki Ludomir dwa dzieła swoje: „Studya nad Abisynią“ i „Das Koenigreich Galizien und Lodomerien“; p. Prof. Dr. Talko-Hryncewicz dzieło swoje: „Człowiek na ziemiach naszych“; Towarzystwo Nauczycieli szkół wyższych we Lwowie: „Jakóbski A. — W krainach słońca“.

Wszystkim ofiarodawcom składamy na tem miejscu gorące podziękowanie, a pamięć dalszą o bibliotece poruczamy wszystkim autorom i wydawcom dzieł etnograficznych, etnologicznych, folklorystycznych, archeologicznych, antropologicznych, statystycznych i t. p. Praca nad skatalogowaniem tej biblioteki jest w pełnym toku i jest nadzieja, że będzie ukończoną w roku następnym.

Goście.

W dniu 1 czerwca 1914 roku zostało oddane Muzeum dla publiczności, i było otwarte przez całe miesięcy siedm, z wyjątkiem trzech tygodni w grudniu.

Można Muzeum zwiedzać we święta za wstępem 20 hal., we wtorki i czwartki za wstępem 50 hal. od osoby dorosłej, a dzieci płacą połowę. Wycieczki młodzieży szkolnej i ludowe płacą zaledwie po 10 hal. od osoby, a nawet zwiedzają Muzeum bezpłatnie.

Muzeum cieszyło się w tym czasie bardzo liczną frekwencyą, bo w 99-ciu dniach było tu 3.565 osób, czyli przeciętnie 36 osób dziennie. Było w tym czasie 9 wycieczek szkolnych. W ostatnich miesiącach roku głównymi gośćmi Muzeum byli sami wojskowi, zwłaszcza Czesi i Niemcy, którzy zainteresowali się Muzeum naszem bardzo gorąco.

Wogóle frekwencya gości w Muzeum od 1-go czerwca do 31-go grudnia 1914 roku była tak liczna, jak w poprzednich trzech latach razem wzięta.

Fundusze.

Premilinowane dochody i wydatki na rok 1914 uległy wielkiej zmianie. Wysokość wkładek członków i spodziewana kwota, pochodząca z darów jednorazowych, spadły niżej połowy, natomiast subwencye podniosły się, dzięki Wysokiemu c. k. Ministerstwu Wyznań i Oświaty, Świetnemu Wydziałowi powiatowemu w Mielcu i Świetnemu Towarzystwu wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie. Ponieważ jednak dochody te nie mogły wystarczyć na pokrycie znacznych wydatków połączonych z restauracyą gmachu i kosztami wewnętrznego urządzenia, przeto Wydział widział się zmuszonym do zaciągnięcia nowej, drugiej pożyczki wekslowej w krakowskiej Kasie Oszczędności.

Wprawdzie kwota cała nie została wydana, gdyż restauracya gmachu, która miała być przeprowadzona w lecie, została wstrzymana z powodu wypadków wojennych, jednakże rok 1914 zamykamy znacznym niedoborem.

Na Towarzystwie naszem ciąży dług z dwóch pożyczek w wysokości 4.400 K. Potrąciwszy od tego saldo na rok 1915 w kwocie 2.994·51 K, pozostaje do pokrycia niedobór w wysokości 1.405·49 K.

Niepodobieństwem jest obecnie zaproponować jakikolwiek preliminarz dochodów i wydatków na rok 1915. Najniezbędniejsze wydatki połączone z utrzymaniem Muzeum, jak opał, obsługa, konserwacya zbiorów, pokrywać się będzie z nieprzewidzianych dochodów i z gotówki, jaką posiadamy obecnie.

ZAMKNIĘCIE RACHUNKÓW

za czas od 1-go stycznia do 31-go grudnia 1914 roku.

Dochody.

1. Saldo z roku 1913		1.900·85 K
2. Wkładki Członków		1.767·00 „
3. Dary jednorazowe		56·25 „
4. Subwencye:		
a) Wys. c. k. Ministeryum robót publ.	1.495 K	
b) Wys. c. k. Ministeryum Wyznań i Oświaty	500 „	
c) Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie	200 „	
d) Wydział powiatowy w Mielcu . .	100 „	2.295·00 „
5. Za wstępy do Muzeum		365·98 „
6. Pożyczka wekslowa zaciągnięta na restauracyę i urządzenie lokalu na Wawelu . . .		3.000·00 „
Dochód wynosił razem . . .		9.385·08 K

Wydatki.

1. Restauracya budynku na Wawelu	221·96 K
2. Sprzęty i urządzenia muzealne	3.577·76 „
3. Zakupno przedmiotów muzealnych	148·68 „
4. Opał i światło	542·69 „
5. Instalacya i konserwacya	563·44 „
6. Pomoc pisarska	120·00 „
7. Wydatki kancelaryjne, porto i t. p.	178·61 „
Do przeniesienia	5.353·14 K

	Z przeniesienia	5.353·14 K
8.	Druk sprawozdań i inne druki	178·00 „
9.	Czyszczenie lokalu	110·14 „
10.	Zwroty długów	725·79 „
11.	Podatek i różne drobne	23·50 „
12.	Saldo na rok 1915	2.994·51 „
	Wydatki wynosiły razem . .	9.385·08 K

W Krakowie, dnia 31 grudnia 1914 r.

Za Prezesa:
Prof. Dr. Franciszek Bujak.

Sekretarz:
Dr. Franciszek Gawełek.

Za Skarbnika:
Seweryn Udziela.

Komisya rewizyjna:
Prof. Dr. Jan Łoś. *Dr. Edm. Długopolski.*
Dr. K. Kaczmarczyk.

Członkowie.

W roku sprawozdawczym wpisała się Wielm. Pani Wanda Chrzanowska i Wielm. Pan Adam Wrzosek, Prof. Uniwersytetu w Krakowie, na członków założycieli z wkładką jednorazową po 200 K, więc liczba tych członków dosięgła cyfry 16 osób. Liczba członków zwyczajnych utrzymała się na tej samej wysokości, co w roku 1913 i wynosiła 118 osób.

Z tej szczupłej garstki wyrwała śmierć trzech przyjaciół naszego Muzeum, którzy od samego zawiązku popierali gorliwie nasze prace. Umarł w r. 1914 ś. p. Ks. Józef Florczak, ś. p. Bronisław Malewski i ś. p. Józef Stępień. — Cześć ich pamięci!

Skład Towarzystwa.

Wydział:

Przewodniczący: Julian Talko-Hryncewicz;
Zastępca przewodniczącego: Bujak Franciszek;
Skarbnik: Jarnuszkiewiczowa Marya;
Sekretarz: Gawełek Franciszek;
Kustosz: Seweryn Udziela;
Członek Wydziału: Stanisław Estreicher;
„ „ Ks. Jan Fijałek;
„ „ Eugeniusz Kiernik;
„ „ Witold Ostrowski;
„ „ Adam Wrzosek;
„ „ Kazimierz Żórawski.

Członkowie założyciele:

Chrzanowski Ignacy.
Cieńska Tadeuszowa.
Chrzanowska Wanda.
Dziewulska Antonina.
Dziewulski Stefan.
Galewska Wanda.
† Galewski Adolf.
Bar. Götz-Okocimski Jan.
Jarnuszkiewiczowa Marya.
Kostanecki Kazimierz.
Natanson Władysław.
Ptaśnik Jan.
Rothert Władysław.
Talko-Hryncewicz.
Udziela Edmund.
Wrzosek Adam.

Członkowie zwyczajni:

Białkowski Leon, dr., Kijów.
Biskupska Stanisława, Kraków.
Bugiel Elżbieta, Paryż.
Bugiel Włodzimierz, dr. med., Paryż.
Bujak Jan, Lwów.
Bujak Franciszek, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Bujakówna Anna, Kraków.
Bujakówna Ewa, Kraków.
Bystroń Jan Stanisław, Kraków.
Bystrzynowski Antoni, ks. dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Chilewski Maksymilian, Kraków.
Chudyba Stanisław, ks., Kraków.
Cielecki Artur Zaremba, Hodynkowce.
Czarnowski Stefan, Warszawa.
Czubryński Antoni, Kraków.
Dąbczańska Helena, Lwów.
Długopolski Edmund, dr., prof., Kraków.
Domagalska Marya, dyrektorka szkoły, Podgórze.
Drozdowski Leon, ks. wikaryusz, Skawina.
Duda Franciszek, dr., adjunkt archiw. kraj., Kraków.
Dyboski Roman, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Dzieduszycki hr. Paweł, Kraków.
Dziewulska Jadwiga, Kraków.
Estreicher Stanisław, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Fijałek Jan, ks. dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
† Florczak Józef, ks. katecheta, Podgórze.

† Gabryl Franciszek, ks. dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Gałewski Tadeusz, Kraków.
Galewska Wanda, Warszawa.
Garanówna Teresa, nauczycielka, Biecz.
Gawełek Franciszek, dr., prof. gimnazyum, Kraków.
Godlewski Emil, senior, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Godlewski Emil, junior, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Gołąb Julian, ks. dr., prof., archiwaryusz Kapituły, Kraków.
Góral Józef.
Górski Jan, dr., Kraków.
Górski Ludwik Karol, Kraków.
Gromnicki Tadeusz, ks. dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Gross Adolf. dr., adwokat, poseł do parlamentu, Kraków.
Gumplowicz Władysław, dr., Kraków.
Henzler Józef, urzędnik pocztowy, Kraków.
Jakóbiec Jan, dr., prof. gimnazyum, Kraków.
Kaczmarczyk Józef, ks. dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Kaczmarczyk Kazimierz, dr., Kraków.
Kader Bronisław, dr., Kraków.
Kargol Adolf, prof. gimnazyum, Brzesko.
Karłowiczowa Irena, Kraków.
Kaufman Leon, Paryż.
Kiernik Eugeniusz, dr., Kraków.
Kleczkowski Adam, prof. gimnazyum, Kraków.
Komornicki Stefan, dr., Kraków.
Kowal Jan, ks. wikaryusz, Przecław.
Kozubski Jan, dr., Kraków.
Kramsztykowa Eleonora, Warszawa.
Kramsztyk Zygmunt, Warszawa.
Krukierek Michał, nauczyciel, Równe.
Krzyształowicz Franciszek, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Krzyżanowski Adam, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Kutrzeba Stanisław, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Leichtfriedowa Stanisława, Podgórze.
Lewiński Jan Stanisław, dr., Warszawa.
Łoś Jan, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
† Malewski Bronisław, Wysoki Dwór, gub. wileńska.
Matusiak Szymon, radca szkolny, Lwów.
Majewski Kazimierz, dr., Kraków.
Matuszewska Wanda, Petersburg.
Meyer Stefan, Warszawa.
Mierzejewski Władysław, dr., Kraków.
Mleczko Jan, ks. proboszcz, Przecław.
Morzycka Marya, Kraków.
Mostowska Zofia, Lwów.
Mostowski Stanisław, dr., Lwów.
Mróz Adam, dr., komisarz c. k. Dyrekcyi kolei półn., Kraków.
Muzeum Dzieduszyckich, Lwów.

Nitsch Kazimierz, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Ognisko krajowego Związku naucz. ludowych, Swoszowice.
Osiński Maryan, architekt, Lwów.
Ostaszewski Kazimierz, Kraków.
Ostrowski Witołd, Kraków.
Pawłowska Zofia, dyrektorka szkoły, Skawina.
Poźniak Wiktor, dr., koncypient c. k. Dyrekcyi kolei państw., Kraków.
Raciborski Maryan, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Rada miejska, Przemyśl.
Radwański Antoni, nauczyciel, Kraków.
Rogojski Kazimierz, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Rosenblatt Emanuel, dr., Kraków.
Rosenblatt Józef, dr., prof., Kraków.
Sawicki Ludomił, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Schlosserówna Karolina, nauczycielka, Podgórze.
Semkowicz Władysław, dr., Lwów.
Sędzimirowa Jadwiga, Kraków.
Sieniatycki Maciej, ks. dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Sienkiewicz Henryk, młodszy, Kraków.
Sinko Tadeusz, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Słomka Jan, młodszy, prof. gimnazyum, Dzików.
Sokalowa z Wendów Marya, Warszawa.
Stefczyk Franciszek, dr., Lwów.
Sternbach Leon, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
† Stępień Józef, dyrektor Tow. zaliczk., Podgórze.
Struczowski Romuald, dr., Brzesko.
Suwada Karol, ks. proboszcz, Zdrochce ad Radłów.
Szeptycka hr. Jadwiga, Przyłbice.
Taroni Feliks, nauczyciel, Podgórze.
Udziela Maryan, dr., lekarz powiatowy, Gródek Jagielloński.
Udziela Seweryn, inspektor szkolny okr., Podgórze.
Warchałowski Antoni, Kraków.
Wertheimerowa Julia, Warszawa.
Węgrzynowicz Leopold, prof. gimnazyum, Borszczów.
Wilczyński Ludwik, Kraków.
Włodek Jan, dr., Kraków.
Włodkowa Zofia, Kraków.
Wróblewska Helena, Moskwa.
Zaleska Marya, Warszawa.
Zawiliński Roman, dyrektor gimnazyum, Kraków.
Zdanowicz Bronisław, Petersburg.
Zimmerman Kazimierz, ks. dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Żółtowski hr. Adam, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.
Żórawski Kazimierz, dr., prof. Uniwersytetu, Kraków.